

UCHWAŁA NR 479/23
RADY MIEJSKIEJ W ŚWIECIU

z dnia 31 sierpnia 2023 r.

o zmianie Uchwały Nr 86/95 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 06 kwietnia 1995 r. w sprawie nadania nazwy osiedla i ulic na terenie miasta i gminy Świecie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572 i 1463), **uchwała się co następuje:**

§ 1. W załączniku Nr 1 do uchwały Nr 86/95 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 06 kwietnia 1995 r. w sprawie nadania nazwy osiedla i ulic na terenie miasta i gminy Świecie wprowadza się następującą zmianę: w pkt 1 litera b) tiret 9 wykazu nazw ulic oraz nazwy osiedla zmienia się dotychczasową nazwę ul. Ks. Bernarda Sychta na ***ul. Ks. Bernarda Sychty***.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Świecia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

**Przewodniczący Rady
Miejskiej**

Jerzy Wójcik

UZASADNIENIE

W uchwale Nr 86/95 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 06 kwietnia 1995 r. w sprawie nadania nazwy osiedla i ulic na terenie miasta i gminy Świecie wkradł się błąd pisarski, ponieważ napisano: ul. Ks. Bernarda Sychta, a prawidłowy zapis powinien być: **ul. Ks. Bernarda Sychty**.

Podjęcie uchwały poza wprowadzeniem prawidłowej pisowni umożliwi właściwą realizację zadań gminy Świecie w zakresie prowadzenia i aktualizacji ewidencji miejscowości, ulic i adresów.

Ksiądz Bernard Sychta urodził się 21 marca 1907 r. we wsi kaszubskiej Puzdrowo. Tam uczęszczał do szkoły ludowej, do gimnazjum chodził w Gdańsku i w Wejherowie. Już jako uczeń gimnazjum zaczął interesować się słowami, nazwami kaszubskimi, zbierał zagadki i pieśni ludowe, spisywał zwyczaje i opowiadania gwarowe. W 1924 r., napisał wierszem sztukę sceniczną pt.: „Szopka Kaszubska”. W 1928 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie. Studiował filozofię i teologię. Świecenia kapłańskie otrzymał 17 grudnia 1932 r. W 1933 r. objął pracę duszpasterską w Świeciu. Był kapelanem w szpitalu, prefektem i wikariuszem. Rok później wystawił napisaną przez siebie komedię patriotyczną pt.: „Duchy w klasztorze”. Jeszcze w okresie międzywojennym wydał kilka utworów scenicznych. Po 1939 r. poszukiwany przez gestapo ukrywał się w Osiu przez 4 lata. Później wydał drukiem 10 prac z zakresu psychiatrii. Do prac nie publikowanych oprócz rozprawy doktorskiej należy 10 dramatów. Najwybitniejszym dorobkiem twórczym ks. Sychty jest „Słownik gwar kaszubskich na tle kultury ludowej” (w latach 1967-74 wydano 1-6 tomów i w 1976 wydano 7 tom jako suplement). Pracował nad nim 35 lat. W 1947 r. został powołany do Pelplina, gdzie pełnił obowiązki proboszcza parafii katedralnej, otrzymując jednocześnie stanowisko wykładowcy Seminarium Duchownego. Mimo, że w 1969 r. przeszedł na emeryturę, to pracował dalej. W 1980 r. ukazały się 2 tomy „Słownika kociewskiego na tle kultury ludowej”. Pasjonowały go muzyka i śpiew, a także sztuki plastyczne. Na wystawie w Kartuzach wystawił 13 obrazów. W Wigilię Bożego Narodzenia 1980 r. otrzymał odręczne pismo Papieża Jana Pawła II jako wyraz podziękowania za подарowany mu w czasie wizyty w Polsce w 1979 r. komplet „Słownika gwar kaszubskich”. Odznaczony wieloma wyróżnieniami: regionalnymi, krajowymi i Papieża Jana XXIII. Zmarł 24 listopada 1982 r. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Pelplinie.